Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2006 — Επιτροπή κατά Ιταλίας

(Υπόθεση C-197/03)

«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Άρθρα 10 και 12 — Έμμεσοι φόροι επιβαλλόμενοι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Αρχές του κοινοτικού δικαίου ως προς την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων»

1. Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Έμμεσοι φόροι επιβαλλόμενοι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (Οδηγία 69/335 του Συμβουλίου, άρθρα 10 και 12 § 1, στοιχείο ε΄) (βλ. σκέψεις 35-39 και διατακτ.)

2. Κοινοτικό δίκαιο — Άμεσο αποτέλεσμα — Εθνικά τέλη ασυμβίβαστα με το κοινοτικό δίκαιο — Επιστροφή (βλ. σκέψεις 43-46 και διατακτ.)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 10, στοιχείο γ΄, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ L 249, σ. 25) — Εθνικός νόμος που θεσπίζει αναδρομικά ετήσιο κατ' αποκοπή τέλος για την εγγραφή των εταιρικών πράξεων, πλην της συστατικής, στο μητρώο εταιριών, και προβλέπει, όσον αφορά την επιστροφή του ετήσιου τέλους για την εγγραφή της συστατικής πράξεως της εταιρίας, σύστημα που εισάγει διακρίσεις και περιορισμούς.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, αφενός, θεσπίζοντας αναδρομικά τέλη πλην των επιτρεπομένων τελών ανταποδοτικού χαρακτήρα, μολονότι για τις εγγραφές στο μητρώο εταιριών για τις οποίες εισπράττονται έχουν ήδη εισπραχθεί τέλη τα οποία υποτίθεται ότι αντικαθιστούν τα αναδρομικώς επιβαλλόμενα, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα επιστροφής τους σε εκείνους που τα έχουν ήδη καταβάλει, ή αν τα αναδρομικά αυτά τέλη αφορούν έτη

κατά τα οποία δεν έγινε καμία εγγραφή στο μητρώο που να δικαιολογεί την είσπραξή τους και, αφετέρου, θεσπίζοντας διατάξεις που εξαρτούν την επιστροφή φορολογίας, η οποία έχει κριθεί αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο με απόφαση του Δικαστηρίου ή η ασυμβατότητα της οποίας προς το κοινοτικό δίκαιο απορρέει από απόφαση του Δικαστηρίου, από προϋποθέσεις που αφορούν ειδικώς τη φορολογία αυτή και είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που θα ίσχυαν για την επιστροφή της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αφενός, από τα άρθρα 10 και 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων και, αφετέρου, από τις αρχές που έχει καθιερώσει το Δικαστήριο όσον αφορά την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα τρία τέταρτα του συνόλου των δικαστικών εξόδων. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει το λοιπό τέταρτο.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2006 — Confcooperative κ.λπ.

(Υπόθεση C-231/04)

«Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία ΕΚ-Ουγγαρίας για αμοιβαία προστασία και έλεγχο των ονομασιών οίνων — Προστασία εντός της Κοινότητας μιας ονομασίας αφορώσας ορισμένους οίνους καταγωγής Ουγγαρίας — Γεωγραφική ένδειξη "Tokaj" — Ανταλλαγή επιστολών — Δυνατότητα χρήσεως του όρου "Tocai" στην